

Arrest

**nr. 151 560 van 1 september 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 maart 2015 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, L. G. (...), verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten. U werd op (...) te Tbilisi geboren. Tot 1994 werkte u als politieagent in Georgië. In 1994 werd de moeder van Tamuna Chovelidze –heldin in Georgië gezien haar martelaarsdood tijdens Sovjet bezetting- gedood. Tijdens het onderzoek werden u en andere van uw collega’s valselijk beschuldigd van de moord. De echtgenoot van de vermoorde vrouw, Arkady Chovalidze, zou zijn invloed en financiële middelen aangewend hebben om u en uw collega’s te laten opdraaien voor de moord. U werd 2 maanden vastgehouden waarbij u door middel van

foltering onder druk werd gezet om bekentenissen te doen. Omwille van het alibi dat uw moeder kon verschaffen werd u uiteindelijk vrijgelaten en werden de beschuldigingen tegen u ingetrokken. In augustus 1996 werd u tijdens het proces tegen de politieagenten die u en uw collega's hadden gefolterd in het hoofd geschoten. Na 10 dagen verliet u het ziekenhuis. Tijdens de zomer van 1997 verliet u Georgië en reisde naar Zwitserland waar u een asielaanvraag indiende. U wachtte het resultaat niet af omdat de tolk de zoon van een vroegere president van Georgië was en stelde dat u het land moest verlaten. U reisde door naar Nederland waar u eveneens een asielaanvraag indiende. Uw vrouw en zoon verbleven daar ook en konden op basis van valse gegevens een verblijfsvergunning krijgen. Uw asielaanvraag werd er geweigerd omdat u geen documenten kon voorleggen. In 2001 keerde u vrijwillig terug naar Georgië en verbleef er enkele maanden waarna u naar Nederland teruggekeerd. Nadat uw Nederlands visum werd ingetrokken werd u 2002 door de Nederlandse autoriteiten terug naar Georgië gedeporteerd. Via de familie van uw vrouw kwam Arkady te weten dat u in Nederland had verbleven. U verbleef er enige tijd waarna u enkele maanden in Oekraïne verbleef. Van daaruit reisde u naar Polen waar u een asielaanvraag indiende. U wachtte het resultaat niet af en reisde door naar Nederland. Echter was u in maart 2002- een maand na uw vertrek aldaar- in Nederland veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar omwille van het afleggen van valse getuigenissen in een moordzaak. Toen u in 2003 naar Nederland terugkeerde, werd u opgepakt en werd u tot 2006 in de gevangenis opgesloten. In 2006 werd u wederom naar Georgië teruggeleid door de Nederlandse autoriteiten. U bleef er een maand waarna u naar Bulgarije reisde. U diende er een asielaanvraag in die evenwel werd geweigerd. Hierna reisde u met een vals paspoort naar Spanje. Gezien enkele politieagenten die u in het verleden hadden gefolterd er verbleven reisde u naar Glasgow. In 2008 reisde u vandaaruit naar België waar u in 2010 een asielaanvraag indiende. Gezien u geen gevolg had gegeven aan de oproeping om zich op 17/06/2010 bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te bieden zonder hiervoor binnen de wettelijk vastgestelde termijn een geldige reden voor te geven, werd u geacht afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag. Datzelfde jaar keerde u terug naar Georgië waar u enkele dagen verbleef waarna u naar Turkije trok. In september 2010 reisde u, via Duitsland waar u enkele maanden verbleef, wederom naar België en diende er diezelfde maand een nieuwe asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: 2 kranten, een antwoord op vraag tot tewerkstelling bij de politie, een referentiebrief van de politie, een vrijlatingsbewijs, een uitnodiging tot ophalen werkboekje, een verslag van Openbaar Ministerie betreffende de moordzaak van de echtgenote van Chovelidze, uw geboorteakte, een kopie van het paspoort van uw ex-vrouw en van jullie gezamenlijk kind, een kopie identiteitskaart van uw huidige vrouw, een erkenningsbewijs van vaderschap van het kind van uw nieuwe vrouw, het geboortebewijs van gezamenlijk kind met uw huidige vrouw, de identiteitsbewijzen van de kinderen, de kaart van uw advocaat, foto's van Gela met zijn gezin, een kopie van uw paspoort, kopie van vals paspoort en bankkaart op valse naam, medische attesten, een brief van uw Zwitserse advocaat, uw militair boekje, een foto in uniform, foto's van uw ex-vrouw en kind en 2 cd-roms.

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de vermeende vervolgingsmotieven vanwege Chovelidze of de betreffende politie louter ingegeven zijn door wraak omwille van de feiten in 1995/1996. Nergens blijkt enige band met één van de gronden van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u verklaarde vervolgingsfeiten reeds dateren van 1995 en 1996 wat (bijna) 20 jaar geleden is. Aangaande de beschuldigingen inzake de moord op de vrouw van Chovelidze dient te worden gesteld dat u hiervoor werd vrijgesproken door het Openbaar Ministerie in Georgië en er bijgevolg geen redenen zijn om aan te nemen dat u hierdoor nog gerechtelijke problemen zou kennen. Betreffende de personen die u tijdens het onderzoek hadden gefolterd dient verder te worden vastgesteld dat zij hiervoor door een rechtbank werden veroordeeld en blijkt uit uw verklaringen dat deze personen, waaronder de protagonist in deze zaak Gela Kavtshvili, zich in Spanje bevinden (CGVS 27/02/2014 p.6, 9, CGVS 07/09/2012, p.8-9). Betreffende uw verklaringen als zou u tijdens het proces tegen Gela Kavtshvili in het hoofd zijn geschoten dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt dit ook maar met enig overtuigend bewijsstuk te staven. Bovendien legde u incoherente verklaringen af betreffende de periode dat u hiervoor in het ziekenhuis werd verzorgd en of u al dan niet een medisch attest hiervan hebt verkregen. In eerste instantie stelde u dat u 10 dagen in het ziekenhuis had verbleven terwijl u nadien stelde dat u er voor anderhalve maand had gelegen wat toch een manifest verschil is (CGVS 27/02/2014 p.8, CGVS 02/02/2015 p.2). Betreffende het medisch attest naar aanleiding van uw ziekenhuisverblijf stelde u dit

niet te hebben gezien u uit het ziekenhuis ontsnapte, maar dat er eventueel in het archief van het betreffende ziekenhuis sporen van uw verblijf aldaar kunnen zijn (CGVS 27/02/2014 p.8-9). Nadien gaf u dan weer aan dat u documenten aangaande de beschieting en uw verblijf in het ziekenhuis in Nederland had neergelegd (CGVS 02/02/2015 p.15). Dergelijke incoherentie betreffende de periode dat u in het ziekenhuis zou hebben verbleven en of er al dan niet een medisch attest van bestaat komt dan ook weinig overtuigend over. Tekenend hierbij is uw initiële verklaring dat uw asielaanvraag omwille van een gebrek aan documenten in Nederland werd geweigerd om nadien te stellen dat u er later in de procedure wel documenten had neergelegd, maar dat ze geweigerd werden omdat de betrokken agenten door het Georgische gerecht waren veroordeeld (CGVS 27/02/2014 p.4, CGVS 02/02/2015 p.2-3). Dergelijke ongerijmde verklaringen en het gebrek aan overtuigende documenten komt de geloofwaardigheid van dit door u beschreven schietincident dan ook niet ten goede. Wat er ook van zij, gezien bovenstaande vaststellingen dient te worden gesteld dat de door u verklaarde vervolgingsvrees louter gebaseerd is op een wraakmotief van Chovelidze, wat u zelf ook aangaf. Deze wraakgevoelens zijn ingegeven door het feit dat zijn poging om u en anderen te laten opdraaien voor de moord op zijn vrouw mislukte. U gaf hierbij aan dat hij in werkelijkheid zijn vrouw had vermoord maar hiervoor, omwille van zijn status als vader van een heldin, nooit van zal worden beschuldigd (CGVS 27/02/2014 p.5). Echter slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u sinds de jaren '90 nog werd gevisieerd, door Chovelidze noch door de politieagenten die u hadden gefolterd wat nefast is voor de actualiteit van uw vervolgingsvrees gezien het lange tijdsverloop.

Zo blijkt uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier dat u reeds in Nederland, Zwitserland en Polen een asielaanvraag indiende. Hierna diende u in 2006 een asielaanvraag in Bulgarije in en in 2010, na een verblijf van 2 jaar onder een valse (Bulgaarse) identiteit, een eerste asielaanvraag in België. Ondanks het feit dat u verklaarde overal de waarheid te hebben verteld, werden al deze asielaanvragen omwille van verscheidene redenen afgewezen (CGVS 27/02/2014 p.4-5). In Zwitserland en Polen had u het land tijdens procedure verlaten (CGVS 27/02/2014 p.2-5). In Nederland stelde u in eerste instantie dat het werd afgewezen omdat u er geen documenten had voorgelegd. Later stelde u dan weer dat de documenten inzake de beschieting op u zich nog in Nederland bevonden. Pas nadat u met uw verklaring dat een gebrek aan documenten de basis van de weigeringsbeslissing vormde geconfronteerd werd, gaf u dan weer aan dat de asielaanvraag werd afgewezen omdat de schuldigen van de aanslag door de Georgische autoriteiten werden gestraft (CGVS 27/02/2014 p.4, CGVS 02/02/2015 p.2-3). Uit het dossier dat aan de Bulgaarse autoriteiten werd opgevraagd, bleek dan weer dat u er een geheel ander asielrelaas naar voor bracht, namelijk dat u in Abchazië werd vervolgd. Hiermee geconfronteerd ontkende u dit en bleef erbij dat u er de waarheid had verteld. Pas tijdens het laatste CGVSasielgehoor stelde u er te hebben gelogen omdat u geen vertrouwen had in de bescherming die de Bulgaarse autoriteiten u konden verlenen en uw plan eruit bestond naar Nederland te gaan (CGVS 27/02/2014 p.8, CGVS 02/02/2015 p.5). Echter betreft het een blote bewering dat de Bulgaarse autoriteiten u niet konden beschermen, te meer u na uw verblijf in Bulgarije op eigen initiatief naar Georgië terugkeerde. De asielaanvraag die u in België in 2010 indiende werd afgewezen omdat u niet kwam opdagen op het vooropgestelde gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw bewering dat u niet op de hoogte werd gesteld van dit interview omdat u in een gesloten centrum had verbleven komt weinig overtuigend over gezien er geen redenen zijn om aan te nemen dat mensen in een gesloten centrum hier niet van op de hoogte worden gebracht (CGVS 02/02/2015 p.5-6). Daarnaast verzuimde u beroep hiertegen in te dienen of korte tijd nadien een nieuwe asielaanvraag in te dienen. U verklaarde echter verschillende keren hierna op eigen initiatief voor een periode te zijn teruggekeerd naar Georgië (CGVS 27/02/2014 p.5, CGVS 02/02/2015 p.6-7). Dergelijk gedrag waarbij u tijdens verscheidene asielprocedures hetzij leugenachtige verklaringen aflegde, hetzij de procedure niet afwachtte, hetzij incoherente verklaringen aflegde over de redenen waarom uw asielaanvraag werd geweigerd en waarbij u bovendien verscheidene keren op eigen initiatief naar Georgië terugkeerde, komt de oprechtheid en de actualiteit van de door u verklaarde vervolgingsvrees niet ten goede.

Zoals al hoger gesteld blijkt dat u sinds uw vertrek in 1997 uit Georgië verscheidene malen naar Georgië bent teruggekeerd, dit soms na deportatie zoals in 2006 maar ook soms vrijwillig zoals in 2007 en in 2010. Hierbij legde u bovendien tegenstrijdige verklaringen af betreffende de duur dat u er verbleef en bij wie u er toen verbleven hebt. Zo werd u in 2006 (nadat u er een gevangenisstraf had uitgezeten) door de Nederlandse autoriteiten teruggeleid naar Georgië waar u een maand zou hebben verbleven alvorens naar Bulgarije te reizen (CGVS 07/09/2012 p.4). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter toen 4-5 maanden in Georgië te hebben verbleven (DVZ verklaringen 29/10/2010, punt 28). Hiermee geconfronteerd stelde u dat het misschien 3-4 maanden was, maar dat u altijd thuis bleef en niet buitenkwam (CGVS 27/02/2014 p.12-13). Echter verklaarde u op een later CGVSasielgehoor dat u toen bij uw neven had verbleven omdat het thuis te riskant was wat de incoherentie in uw verklaringen hieromtrent enkel maar versterkt (CGVS 02/02/2015 p.8). Ook aangaande uw terugkeer in 2007, nadat uw bedrieglijke asielaanvraag in Bulgarije werd afgewezen, legde u volatiele en incoherente

verklaringen af. U verklaarde dat u na uw afgewezen asielaanvraag in Bulgarije naar Turkije had gereisd, maar niet op Georgisch territorium had verbleven (CGVS 07/09/2012 p.8). Op de Dienst Vreemdelingenzaken had u echter verklaard dat u in 2007, dus na uw terugkeer uit Bulgarije, 4-5 maanden in Georgië had verbleven en tijdens een later CGVS gehoor stelde u dat u in die periode bij uw zus (in Tbilisi) had verbleven. Geconfronteerd met de verklaring dat u 4-5 maanden in Georgië had verbleven stelde u vaagweg dat u het niet meer goed wist (DVZ verklaringen 29/10/2010 punt 28, CGVS 27/02/2014 p.13). Tijdens het laatste CGVS asielgehoor verklaarde u dan weer dat u bij terugkeer niet bij uw moeder (die bij uw zus in Tbilisi woonde) had verbleven, maar bij een neef (CGVS 02/02/2015 p.7, 8). Bijgevolg legde u wederom incoherente verklaringen af betreffende zowel de periode als zou u toen in Georgië hebben verbleven als betreffende bij wie u er had verbleven. Ook aangaande uw terugkeer in 2010 legde u incoherente verklaringen af. U gaf aan dat u in april 2010 van België naar Turkije reisde en daar enkele dagen verbleef om uw zus er te ontmoeten. Na enkele dagen reisde u naar Duitsland waar u tot september 2010 verbleef waarna u naar België reisde (CGVS 07/09/2012 p.11). Op een volgend CGVS asielgehoor verklaarde u dan weer dat u na een verblijf van enkele dagen bij uw zus (in Georgië) naar Turkije reisde en daar enkele maanden had verbleven (CGVS 27/02/2014 p.13-14). Tijdens uw laatste CGVS asielgehoor gaf u dan weer aan dat u toen enkele maanden bij uw neven, en niet bij uw moeder en zus uit veiligheidsoverwegingen, in Georgië hebt verbleven. Toen u later tijdens dat interview geconfronteerd werd met uw verklaring dat u de vorige keer stelde toen slechts enkele dagen in Georgië (buitenwijken Tbilisi) te hebben verbleven, verklaarde u dan weer dat u in 2010 Georgië niet bent binnengekomen wat weinig verhelderend is en de incoherentie in uw verklaringen hieromtrent enkel versterkt (CGVS 02/02/2015 p.7-9). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u overigens dat u in 2010 in Svaneti (Georgië) verbleef wat de incoherentie in uw verklaringen totaal maakt (DVZ verklaringen 29/10/2010 punt 9). Dergelijke verregaande volatiele en incoherente verklaringen betreffende uw terugkeer in 2006, 2007 en 2010 naar Georgië, de periodes u er verbleef, en vooral bij wie u toen had verbleven, getuigen dan ook van een verregaande onwil om waarachtige verklaringen af te leggen over deze zaken en doen dan ook ernstig vermoeden dat u moedwillig informatie wenst achter te houden betreffende uw verblijven in Georgië wat bovenop het feit dat u enkele malen op eigen initiatief naar Georgië terugkeerde wat moeilijk te rijmen valt met de door u verklaarde vervolgingsvrees, de oprechtheid van uw verklaringen en vrees verder hypothekeert.

Ten slotte legde u ook incoherente en tegenstrijdige verklaringen af aangaande de bedreigingen tegen uw moeder (en zus) dewelke de enige indicaties zijn dat u sinds 1997 nog door Chovelidze werd geïsoleerd. U verklaarde dat uw moeder sinds 1997 werd bedreigd. Dit gebeurde eerst bij haar thuis en op straat. Uiteindelijk zouden ze in 2010 ook naar haar school zijn geweest waar ze haar fysiek zouden hebben belaagd terwijl de leerlingen erbij stonden. Het zou de eerste keer zijn geweest dat ze naar de school van uw moeder waren geweest (CGVS 27/02/2014 p.11, 10). Tijdens het daaropvolgende interview gaf u dan weer aan dat zij vele malen naar de school van uw moeder zijn gegaan met bedreigingen en dit reeds in 1997 zou zijn gestart. Bij geen van deze bezoeken zou zij fysiek zijn aangevallen. Geconfronteerd met uw verklaring dat zij pas in 2010 voor het eerst naar de school van uw moeder waren gekomen en haar daar fysiek zouden hebben belaagd, stelde u vaagweg dat dit mogelijk was en dat u zoveel hebt meegemaakt (CGVS 02/02/2015 p.3-4, 9). Dergelijke incoherentie betreffende de bedreigingen na uw vertrek, dewelke de enige indicaties zijn dat u na bijna 20 jaar nog steeds zou worden geïsoleerd, is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van deze bedreigingen en bijgevolg voor de actualiteit van uw vervolgingsvrees.

Uw gedrag gedurende een periode van 10-15 jaar waarin u bedrieglijke asielaanvragen indiende of de procedures niet afwachtte en waarin u meerdere malen op eigen initiatief naar Georgië terugkeerde, uw bedrieglijke verklaringen aangaande de verschillende terugkeren naar Georgië en uw incoherente verklaringen aangaande de bedreigingen sinds uw vertrek in 1997 ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid dat u nog steeds omwille van de zaken die in de jaren '90 zouden zijn gebeurd zou worden geïsoleerd. Bijgevolg zijn er geen redenen om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Georgië een risico op vervolging zou lopen.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De 2 kranten, een vrijlatingsbewijs en een verslag van Openbaar Ministerie betreffende de moordzaak van de echtgenote van Chovelidze indiceren dat u naar aanleiding van dit moordonderzoek werd opgepakt, werd mishandeld en hierna terug werd vrijgelaten. De krantenartikels maken eveneens melding van een dubieuze rol die Arkady Chovelidze in dit moordonderzoek heeft gespeeld (zoals zijn aanwezigheid bij mishandeling verdachten). Dergelijke informatie wordt echter nergens in bovenstaande beslissing in twijfel getrokken.

Een antwoord op uw vraag tot tewerkstelling bij de politie, een referentiebrief van de politie, de foto in uniform en een uitnodiging tot het ophalen van uw werkboekje indiceren dat u in het verleden bij de politie hebt gewerkt wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken.

Uw geboorteakte, de foto's van u met uw (vroegere) gezin, een kopie van het paspoort van ex-vrouw en van jullie gezamenlijk kind, een kopie identiteitskaart van uw huidige vrouw, erkenningsbewijs van vaderschap van het kind van uw nieuwe vrouw, geboortebewijs van gezamenlijk kind met uw vrouw, identiteitsbewijzen kinderen, uw militair boekje en kopie van uw paspoort bevatten informatie betreffende uw identiteit en uw vroegere en uw huidige gezinssituatie dewelke in bovenstaande beslissing niet twijfel worden getrokken.

De kopie van het valse paspoort en de bankkaart op een valse naam tonen aan dat u in België gebruik hebt gemaakt van een valse identiteit hetgeen in bovenstaande beslissing niet twijfel wordt getrokken.

Het kaartje van uw advocaat is hoogstens een indicatie dat deze persoon u als advocaat vertegenwoordigt.

De foto's van Gela met zijn gezin indiceren dat Gela Kavteshvili in vrijheid is gesteld wat nergens in deze beslissing wordt betwijfeld.

De 2 cd-roms waarin Arkady Chovelidze in een populair praatprogramma verschijnt toont enkel aan dat dit een relatief bekend figuur in Georgië is en de vader is van Tamuna Chovelidze die een martelaarsdood stierf.

De in de Belgische attestatie vermelde littekens geven geen informatie over de oorzaak van de vaststellingen waardoor deze op zichzelf niet aan de door u verklaarde vervolgingsproblemen (namelijk het schietincident) kunnen worden gelinkt. Voor het overige wordt melding gemaakt van psychische klachten ten gevolge van uw onzekere situatie en traumatische ervaringen waar u in Georgië het slachtoffer van was. Deze problemen zouden verergerd zijn nadat u getuige was van een dodelijke schietpartij in Luik. Echter kunnen dergelijke psychische problemen, die minstens verscheidene oorzaken hebben, niet aantonen dat het voor u niet mogelijk zou zijn een leven in Georgië op te bouwen, laat staan dat u er (actueel) vervolging vreest.

De brief van de Zwitserse advocaat is een vraag tot overdracht van documenten aan de Belgische autoriteiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekende partij citeert verder nog letterlijk het artikel 10 van het Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

2.2.1. Vooreerst wijst de Raad erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166 392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke manier zij artikel 10 van het Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap geschonden acht en het is de Raad ook niet duidelijk hoe het aangehaalde artikel zou zijn geschonden door de bestreden beslissing. Door het niet verduidelijken van de wijze waarop dit artikel werd geschonden is dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk.

2.2.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.4. Waar verzoekende partij betreffende de vastgestelde tegenspraak aangaande de duur van haar verblijf in het ziekenhuis, tien dagen tegenover anderhalve maand, als verweer opwerpt dat er in 1996 veel traumatiserende gebeurtenissen op korte tijd hebben plaatsgevonden, oordeelt de Raad dat het eenmalig in het hoofd geschoten worden gevolgd door een onmiddellijke hospitalisatie een dermate wezenlijke en ingrijpende gebeurtenis is in het asielrelaas van verzoekende partij en derhalve in het geheugen gegrift staat zodat van haar kan worden verwacht hierover coherente en consistente verklaringen af te leggen.

Verder wijst de Raad erop dat het louter herhalen in het verzoekschrift van haar bewering dat er betreffende dit ziekenhuisverblijf eventueel in het archief van het ziekenhuis gegevens kunnen worden teruggevonden, enkel een hernemen betreft van één van de door verzoekende partij voorgehouden versies, doch geen weerlegging inhoudt van de vastgestelde tegenspraak dat enerzijds werd gesteld van deze ziekenhuisopname geen bewijs te hebben omdat zij uit het ziekenhuis ontsnapte en zij anderzijds gewag maakt van het neerleggen van desbetreffend bewijs bij haar asielaanvraag in Nederland.

2.2.5. Ook waar verzoekende partij herhaalt dat haar *“moeder in 2010 nog fysiek belaagd zou zijn geweest in haar school terwijl de leerlingen erbij stonden”* wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Desbetreffende door verwerende partij vastgestelde tegenspraak blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij opmerkt dat de in andere landen afgewezen asielaanvragen niet afdoende gemotiveerd werden, wijst de Raad erop dat verzoekende partij indien zij niet akkoord was met de beslissingen genomen in andere landen zij zich aldaar in beroep had moeten voorzien. Onderhavige procedure voor de Raad kan dan ook niet worden aangewend om een vorm van beroep in te stellen tegen de in andere Europese landen genomen beslissingen.

2.2.7.1. Verzoekende partij oppert, na het geven van een theoretische uiteenzetting over met wat de EU-landen rekening moeten houden bij het beoordelen van een asielaanvraag, dat verwerende partij *“geenszins rekening heeft gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas”* en zij het *“geenszins noodzakelijk heeft geacht de reële situatie te onderzoeken”*.

2.2.7.2. Voormeld verweer kan door de Raad niet worden gevolgd nu verzoekende partij op generlei wijze *in concreto* aanduidt welke gegevens door verwerende partij niet in overweging werden genomen en welke essentiële elementen door haar niet werden onderzocht.

2.2.8. Waar verzoekende partij ten slotte opmerkt *“dat de Georgische bescherming geenszins voldoet aan de Europese maatstaven”* oordeelt de Raad vooreerst dat dit een blote bewering betreft, daar niet met enige objectieve informatie onderbouwd, en wijst hij er verder op dat dit betoog volstrekt irrelevant is nu verzoekende partij niet heeft aangetoond dat zij sinds de jaren '90 nog werd gevisieerd door Chovelidze en, of door de politieagenten die haar hadden gefolterd.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, meer in het bijzonder het niet aannemelijk maken heden nog te worden geïsoleerd om reden van de gebeurtenissen medio de jaren '90 en het ongeloofwaardig bevinden van wezenlijke elementen van het voorgehouden asielaanvraag, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 24 en 25) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 28 augustus 2012, 7 september 2012, 27 februari 2014 en 2 februari 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT